

„Først ved gennemførelsen i februar sidste år af de to love om den kommunale ejendomsbeskatning og den amtskommunale beskatning er der sket en afklaring af principperne for den fremtidige kommunale beskatning. Disse love har imidlertid kun haft virkning i skatteåret 1961-62, og det kan næppe antages, at de dermed fuldt har udtømt deres virkninger. Amtskommunernes og sognekommunernes tilpasning til det nye system er ikke tilendebragt. Før der stilles forslag om mere varige ordninger, vil det være ønskeligt at have overblik over virkningerne af de nye love for et par år.

En permanent ordning kan tænkes som en lokal eller landsomfattende udgifts- og/eller indtægtsudligning, og i denne forbindelse vil især spørgsmålene om de fremtidige virkninger af de i 1961 gennemførte skattelove have betydning. En varig løsning kan imidlertid også tænkes gennemført ved ændringer i kommunestrukturen, eventuelt i forbindelse med andre udlignende foranstaltninger. En sådan mere indgribende ændring vil det kræve en årrække at gennemføre.

Baggrunden for det foreliggende forslag om en forlængelse i 2 år af afløsningsordningen er således, at det ikke vil være muligt på indeværende tidspunkt at tilvejebringe en tilfredsstillende løsning af de problemer, der knytter sig til afløsningsordningen.

I den periode, afløsningsordningen har virket, er der sket en vis udlicning af skattesatserne inden for afløsningsområderne. Som eksempel herpå kan jeg nævne, at udskrivningsprocenten for kommuneskatten i København 1959-60 — d. v. s. det første år under afløsningsordningen — var 96. I 1961-62 var udskrivningsprocenten faldet til 82. I Hørsholm kommune var udskrivningsprocenten i 1959-60 kun 85 mod 96 i København. Den er nu i 1961-62 ligesom i København. I Hvidovre kommune var udskrivningsprocenten i 1959-60 104. Den er i 1961-62 nedsat til 87 og har således nærmet sig den københavnske procent noget. Denne udlignende tendens har flere forskellige årsager. Jeg skal i denne forbindelse blot pege på, at forskellige lovforanstaltninger har bidraget til udligningen. De ekstraordinære ejendomsskatter i byerne og omlægningen af den amtskommunale beskatning har således bidraget til, at såvel indkomstbeskatningen som ejendomsbeskatningen i byerne og omegnskommunerne er blevet mere ensartet. Statens overtagelse af kommunernes direkte andel i folkepensionsudgifterne har også medvirket hertil.

De øvrige udlignende foranstaltninger har dog ikke virket så stærkt, at de har gjort afløsningstilsvarene overflødige. . . .

Men det, jeg her har sagt, kunne måske tale for en nedsættelse af afløsningstilsvarene. Der er imidlertid også andre forhold, der må tages i betragtning. I den periode, hvor afløsningsordningen har været gældende, har befolkningens indtægter været stigende, og der er sket en betydelig befolkningstilvækst i omegnskommunerne. Fra skatte-